

دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Mob: +919682536974, E-Mail: ansarullah@qadian.in ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)

ਸਿਰਿੱਯਾ ਬਨੂ ਫੁਜ਼ਾਰਾ ਅਤੇ ਸਿਰਿੱਯਾ ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਬਿਨ ਅਤੀਕ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀਰਤਿ ਨਬਵੀ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਰ ਅਹਮਦ ਖ਼ਲੀਫ਼-ਤੁਲ-ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖ਼ਾਮਿਸ ਅੱਯਦਾਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼, 10 ਜਨਵਰੀ 2025 ਈ., ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਟਿਲਫੋਰਡ, ਯੂ.ਕੇ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿۱﴾ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۲﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمِ ﴿۵﴾ أَلَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿۶﴾ إِنَّ إِلَهَنَا إِلَهٌ وَاحِدٌ ﴿۷﴾ أَلَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿۸﴾ إِنَّ إِلَهَنَا إِلَهٌ وَاحِدٌ ﴿۹﴾ وَإِلَّا تَدْعُ الْبَنِيَّانَ الْمُبْتَغِيَّيْنَ ﴿۱۰﴾ وَإِلَّا تَدْعُ الْبَنِيَّانَ الْمُبْتَغِيَّيْنَ ﴿۱۱﴾ وَإِلَّا تَدْعُ الْبَنِيَّانَ الْمُبْتَغِيَّيْنَ ﴿۱۲﴾

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਅੱਵੁਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅੱਯਦਾ ਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਪਿਛਲੇ ਖੁਤਬੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਸਿਰਿੱਯਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਨੂ ਫੁਜ਼ਾਰਾ ਦੇ ਸਿਰਿੱਯਾ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਨੂ ਫੁਜ਼ਾਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਿੱਯਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਕੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਉੱਮਿ ਫੁਰਕਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਵਾਕਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਕਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਿਬ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਬੜੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ਼ ਅਤੇ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਿੱਯਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਇਬਨਿ ਸਾਅਦ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਿਰਿੱਯਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੈਦ ਬਿਨ ਹਾਰਸਾ ਅਮੀਰ ਸਨ, ਯਾਨੀ ਇਬਨਿ ਸਾਅਦ ਇਸ ਸਿਰਿੱਯਾ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੈਦ ਬਿਨ ਹਾਰਸਾ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਫ਼ਸੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁੱਝ ਅਸਹਿਮਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਨੂ ਫੁਜ਼ਾਰਾ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਡਰਾਵੇ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਵਾਦਿਉਲ ਕੁਰਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਬਾਦ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਪਾਰਿਕ ਕਾਫ਼ਲੇ ਉੱਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰ ਕੇ, ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫ਼ਸਾਦੀ ਗਿਰੋਹ ਦੀ ਕਰਤਾ ਧਰਤਾ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਂ ਉੱਮਿ ਫੁਰਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ। ਜਦ ਇਹ ਔਰਤ ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੈਦ ਬਿਨ ਹਾਰਸਾ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਸ ਨਾਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਬਨਿ ਸਾਅਦ ਇਸ ਕਤਲ ਦਾ ਕਿੱਸਾ ਇੰਝ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋਹੇ ਪੈਰ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਉਠਾਂ ਨਾਲ਼ ਬਨੂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਠਾਂ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਵੱਖ ਪਾਸਿਆਂ ਵੱਲ ਹੰਕਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਔਰਤ ਵਿਚਾਲੋਂ ਚਿਰ ਕੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਲੜਕੀ ਸਲਮਾ ਬਿਨ ਅਕਵਾ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹੀ ਕਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਨਾਲ਼ ਇਬਨਿ ਇਸਹਾਕ ਨੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਿਬ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵਾਕਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਗ਼ਲਤ ਅਤੇ ਕਤਈ ਬੇ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਲ ਅਤੇ ਅਕਲ, ਹਰ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ਼ ਇਸਦਾ ਬਨਾਉਟੀ ਹੋਣਾ ਸਾਬਿਤ ਹੈ। ਅਕਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਤਲ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਤਲ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਤਾਂ ਐਨ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਔਰਤ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਹਦੀਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਦਾਨਿ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਬੀਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਕਤਲ ਹੋਈ ਪਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਦੇ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕਤਲ ਹੋਈ ਹੈ, ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਹਾਬਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁਮ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਅਗਾਂਹ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ ਕਦੀ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਕੋਈ ਦਸਤਾ ਰਵਾਨਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਨਸੀਹਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਸਹਾਬਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁਮ ਨੂੰ ਇਹ ਨਸੀਹਤ ਵੀ ਕਰਦੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸੂਲੀ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸਹਾਬਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਸਹਾਬਾ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਜ਼ੈਦ ਬਿਨ ਹਾਰਸਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਬਾਰੇ, ਜਿਹੜੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਹੀ ਬੰਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਖ਼ਿਆਲ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਹਰਗਿਜ਼ ਕ਼ਾਬਿਲਿ ਕ਼ਬੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੈਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਵੱਲ ਮਨਸੂਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੱਲ ਵੀ ਮਨਸੂਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਦ ਇੱਕ ਵਾਕਿਆ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੈਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਕਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਵੀ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੈਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ 'ਤੇ ਹੀ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੈਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਖ਼ਿਆਲ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਹਰਗਿਜ਼ ਕ਼ਾਬਿਲਿ ਕ਼ਬੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਹੁਣ ਰਿਹਾ ਨਕਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ! ਸੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਬਨਿ ਸਾਅਦ ਅਤੇ ਇਬਨਿ ਇਸਹਾਕ ਨੇ ਇਸ ਰਿਵਾਇਤ ਦੀ ਕੋਈ ਸਨਦ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਰਗ਼ੈਰ ਕਿਸੇ ਮੁਅਤਬਿਰ ਸਨਦ ਦੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਿਵਾਇਤ ਜਿਹੜੀ ਆਂਗਰਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹਿਦਾਇਤ ਅਤੇ ਸਹਾਬਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁਮ ਦੇ ਆਮ ਅਤੇ ਜਾਣੂ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹੋਵੇ, ਹਰਗਿਜ਼ ਕ਼ਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਕਿ ਇਹੀ ਵਾਕਿਆ ਹਦੀਸ ਦੀ ਨਿਹਾਇਤ ਮੁਅਤਬਿਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੁਸਲਿਮ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਅਤੇ ਸੁਨਨ ਅਬੂ ਦਾਊਦ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਮਿ ਫ਼ੁਰਕ਼ਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਕਤਈ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਦੂਸਰੀਆਂ ਤਫ਼ਸੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਇਬਨਿ ਸਾਅਦ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ਼ ਇਖ਼ਤਿਲਾਫ਼ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹੀ ਹਦੀਸਾਂ ਆਮ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਯਕੀਨਨ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਹੀ ਮੁਸਲਿਮ ਅਤੇ ਸੁਨਨ ਅਬੂ ਦਾਊਦ ਦੀ ਰਿਵਾਇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਬਨਿ ਸਾਅਦ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਕੋਈ ਵਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ। ਇਹ ਫ਼ਰਕ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੱਦਿ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀਏ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਬਨਿ ਸਾਅਦ ਅਤੇ ਇਬਨਿ ਇਸਹਾਕ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਇੰਝ ਹੀ ਬਿਨਾ ਸਨਦ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਮਾਮ ਮੁਸਲਿਮ ਅਤੇ ਅਬੂ ਦਾਊਦ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਸਨਦ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉੰਝ ਵੀ ਹਦੀਸ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਹਾਇਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ਼ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਕੋਈ ਹਕੀਕਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹਰਗਿਜ਼ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉੱਮਿ ਫ਼ੁਰਕ਼ਾ ਦੇ ਜ਼ਾਲਿਮਾਨਾ ਕਤਲ ਦਾ ਵਾਕਿਆ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਬੇ ਬੁਨਿਆਦ ਵਾਕਿਆ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਖ਼ੁਫ਼ਿਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਕ਼ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਨਾਲ਼ ਕੁੱਝ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਪਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿਰਿੱਯਾ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੀ ਮੁਸਲਿਮ ਅਤੇ ਅਬੂ ਦਾਊਦ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸਿਰਿੱਯਾ ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਬਿਨ ਅਤੀਕ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਦੇ ਵੱਲ ਸੀ। ਇਬਨਿ ਸਾਅਦ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਿੱਯਾ 06 ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।

ਇਸਦੀ ਤਫ਼ਸੀਲ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਿਬ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਫ਼ਸਾਦੀ ਉਕਸਾਵਿਆਂ ਨਾਲ਼ 05 ਹਿਜਰੀ ਦੇ ਆਖ਼ਿਰ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਜੰਗਿ ਅਹਜ਼ਾਬ ਦਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਫ਼ਿਤਨਾ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੁੱਈ ਬਿਨ ਅਖ਼ਤਬ ਤਾਂ ਬਨੂ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਲਾਮ ਬਿਨ ਅਬਿਲ ਹਕੀਕ ਜਿਸਦੀ ਕੁਨਿਅਤ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਸੀ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਖ਼ੈਬਰ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਕਸਾਉ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਸੀ। ਬਲਕਿ ਅਹਜ਼ਾਬ ਦੀ ਜ਼ਿੱਲਤ ਭਰੀ ਨਾਕਾਮੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਨੂ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਦੇ ਹੌਲਨਾਕ ਅੰਜਾਮ ਨੇ ਇਸਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਗ਼ਤਫ਼ਾਨ ਦੇ ਕ਼ਬੀਲਿਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਖ਼ੈਬਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਖ਼ੈਬਰ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਨਜਦ ਦੇ ਕ਼ਬੀਲੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਭੱਗ ਗਵਾਂਢੀ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਕਬੀਰ ਇਨਸਾਨ ਸੀ, ਦਸਤੂਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਜਦ ਦੇ ਵਹਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜੰਗਜੂ ਕ਼ਬੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਅਬ ਬਿਨ ਅਸ਼ਰਫ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਨੇ ਇਹ ਵਿਉਂਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੰਗਿ ਅਹਜ਼ਾਬ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਦ ਦੇ ਕ਼ਬੀਲੇ ਗ਼ਤਫ਼ਾਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਕ਼ਬੀਲਿਆਂ ਦਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੇਨਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦ ਨੌਬਤ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਿਰ ਉਹੀ ਅਹਜ਼ਾਬ ਵਾਲੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਫਿਰਨ ਲੱਗ ਗਏ ਤਾਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਖ਼ੂਨ ਖ਼ਰਾਬੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਫ਼ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਫ਼ਿਤਨਾ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਬੇਹਤਰ ਹੈ, ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਬਿਨ ਅਤੀਕ ਅੰਸਾਰੀ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਖ਼ਜ਼ਰਜੀ ਸਹਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਦੇ ਵੱਲ ਰਵਾਨਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੇਖਣਾ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹਰਗਿਜ਼ ਕ਼ਤਲ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਫਲਸਰੂਪ 06 ਹਿਜਰੀ ਦੇ ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਰਵਾਨਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਿਹਾਇਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ਼ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਆ ਗਈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਬਦਲ ਮਦੀਨੇ ਦੀ ਫ਼ਿਜ਼ਾ ਤੋਂ ਟਲ ਗਏ।

ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਦੇ ਕ਼ਤਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚਲੇ ਮਕਾਨ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ ਉੱਤਰਦੇ ਹੋਏ ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਬਿਨ ਅਤੀਕ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਲੱਤ ਟੁੱਟ ਗਈ (ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਹੈ ਕਿ ਲੱਤ ਦਾ ਜੋੜ ਉੱਤਰ ਗਿਆ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਮਦੀਨੇ ਆ ਕੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਦੇ ਕ਼ਤਲ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਸਾਰਾ ਵਾਕਿਆ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਰਸ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਅੱਗੇ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਪੈਰ ਅੱਗੇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਦੁਆ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਿਬ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਦੇ ਕ਼ਤਲ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿਸੇ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਦੀਆਂ ਖ਼ੂਨ ਪੀਣੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪੰਨਾ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਬਾ ਨੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਕੀਤਾ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੰਗ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਦ ਇੱਕ ਕੌਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਰੋਲ 'ਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਵਿਉਂਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਕੌਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹਰ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਖ਼ਲਾਕੀ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਮੁਜਰਿਮ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਇਸ ਨਜਾਇਜ਼ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਿਮ ਹੀਰੋ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਜਿਹੜੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੁਰਮਾਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ਼ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਨਤਾ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਜੁਰਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਜਰਿਮ ਨੂੰ ਮੁਜਰਿਮ

ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਲਕ ਅਤੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਲਈ ਰਹਮਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੜੇ ਹੋਏ ਅੰਗ ਨੂੰ ਜਿਸਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਢ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੜਾਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅੰਗ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਸਵਾਲ! ਸੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬ ਦੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਉਸ ਜੰਗ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛਿੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ, ਸਮਾਜੀ ਅਮਨ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਉਹੀ ਬੇਹਤਰ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੀ।

ਆਖਿਰ 'ਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਸਦੇ ਹੋਰ ਵਾਕੇ ਵੀ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਇੰਸ਼ਾ ਅੱਲਾਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ।

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ مُحَمَّدٌ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ سُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ
 يَهْدِيهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ﴿١﴾ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
 رَسُولُهُ ﴿٢﴾ عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٣﴾ أَدُّوا إِلَهُكُمْ وَأَدُّوا عُوَدُكُمْ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ﴿٤﴾

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੋਹਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੁਝਾਅ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿਓ।
 ਅਨੁਵਾਦਕ ਦਾ ਨੰਬਰ: +91 85285 07262।ਜਜ਼ਾਕੱਲਾਹ।